

በዚያን ዘመን፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ለእስራኤል ወገኖች ሁሉ አምላክ እሆናቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል።

2 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እስራኤል ማረፊያ ሊሻ በሄደ ጊዜ ከሰይፍ የተረፈው ሕዝብ በምድረ በዳ ሞገስ አገኘ።

3 እግዚአብሔርም ከሩቅ ተገለጠልኝ እንዲህም አለኝ። በዘላለም ፍቅር ወድጄሽለሁ፤ ስለዚህ በቸርነት ሳብሁሽ።

4 የእስራኤል ድንግል ሆይ፤ እንደ ገና እሠራሻለሁ አንቺም ትሠራያለሽ፤ እንደ ገናም ከበሮሽን አንሥተሽ ከዘፋኞች ጋር ወደ ዘፈን ትወጫለሽ።

5 እንደ ገናም በሰማርያ ተራሮች ላይ የወይን ቦታዎችን ትተክሊክለሽ፤ አትክልተኞች ይተክላሉ በፍሬውም ደስ ይላቸዋል።

6 በኤፍሬምም ተራሮች ላይ ያሉ ጠባቆች። ተነሡ፤ ወደ ጽዮን ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር እንወጣ ብለው የሚጮኹበት ቀን ይመጣልና።

7 እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና። ስለ ያዕቆብ ደስ ይበላችሁ ስለ አሕዛብም አለቆች እልል በሉ፤ አውሩ። አመስግኑ። እግዚአብሔር ሕዝቡን የእስራኤልን ቅሬታ አድኖአል በሉ።

8 እነሆ፤ ከሰሜን አገር አመጣቸዋለሁ፤ ከምድርም ዳርቻ እስከሰባቸዋለሁ፤ በመካከላቸውም ዕውሩና አንካሳው ያረዝዝችና የወለደችም በአንድነት፤ ታላቅ ጉባኤ ሆነው ወደዚህ ይመለሳሉ።

9 በልቅሶ ወጡ እኔም በማጽናናት አመጣቸዋለሁ፤ በወንዝ ዳር በቅን መንገድ አስኬዳቸዋለሁ፤ በእርሱም አይሰናከሉም፤ እኔ ለእስራኤል አባት ነኝና፤ ኤፍሬምም በኩሬ ነውና።

10 አሕዛብ ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ በሩቅም ላሉ ደሴቶች አውሩና። እስራኤልን የበተነ እርሱ ይሰበስበዋል፤ እረኛም መንጋውን እንደሚጠብቅ ይጠብቀዋል በሉ።

11 እግዚአብሔር ያዕቆብን ተቤኸቶታል፤ ከበረቱበትም እጅ አድኖታል።

12 ይመጣሉ በጽዮንም ተራራ እልል ይላሉ፤ ወደ እግዚአብሔርም በጎነት፤ ወደ እህልና ወደ ወይን ጠጅ ወደ ዘይትም፤ ወደ በጎችና ወደ ላሞች ይሰበስባሉ፤ ነፍሳቸውም እንደ ረካች ገነት ትሆናለች፤ ከእንግዲህም ወዲህ አያዝኑም።

13 በዚያን ጊዜም ድንግሊቱ በዘፈን ደስ ይላታል፤ ጐበዛዝቱና ሽማግሌዎቹም በአንድ ላይ ደስ ይላቸዋል፤ ልቅሶአቸውንም ወደ ደስታ እመልሳለሁ፤ አጽናናቸውማለሁ፤ ከጎዘናቸውም ደስ አሰኛቸዋለሁ።

14 የካህናቱንም ነፍስ በብዛት አረካታለሁ ሕዝቤም በጎነቴን ይጠግባል።

15 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የዋይታና የመራራ ልቅሶ ድምፅ በራማ ተሰማ፤ ራሔል ስለ ልጆችዋ አለቀሰች፤ የሉምና ስለ ልጆችዋ መጽናናትን እንቢ አለች።

16 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ድምፅሽን ከልቅሶ ዓይንሽንም ከእንባ ከልክዬ፤ ለሥራሽ ዋጋ ይሆናልና፤ ከጠላትም ምድር ይመለሳሉ።

17 ለፍጻሜሽም ተስፋ አለ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ልጆችሽም ወደ ዳርቻቸው ይመለሳሉ።

18 ኤፍሬም። ቀጣኸኝ እኔም እንዳልተገራ ወይፈን ተቀጣሁ፤ አንተ እግዚአብሔር አምላኬ ነህና መልሰኝ እኔም እመለሳለሁ።

19 ከተመለስሁ በኋላ ተጸጸትሁ፤ ከተገሠጽሁም በኋላ ጭኔን ጸፋሁ፤ የብላቴንነቴንም ስድብ ተሸክሜአለሁና አፈርሁ፤ ተዋረድሁም ብሎ ሲያለቅስ ሰማሁ።

20 በእውነት ኤፍሬም ለእኔ የከበረ ልጅ ነውን? ወይስ የተወደደ ሕፃን ነውን? በእርሱ ላይ በተናገርሁ ቍጥር አስበዋለሁ፤ ስለዚህ አንጀቴ ታወከችለት ርኅራኄም እራራለታለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

21 ለራስሽ የመንገድ ምልክት አድርጌ፤ መንገድንም የሚመሩ ዓምዶችን ትከዬ፤ ልብሽንም ወደ ሄድሽበት መንገድ ወደ ጥርጊያው አቅኚ፤ አንቺ የእስራኤል ድንግል ሆይ፤ ተመለሺ፤ ወደ እነዚህም ወደ ከተሞችሽ ተመለሺ።

22 አንቺ ከዳተኛ ልጅ ሆይ፤ እስከ መቼ ትቅበዘበዣለሽ? እግዚአብሔር በምድር ላይ አዲስ ነገር ፈጥሮአልና ሴት ወንድን ትከብባለች።

23 የእስራኤል አምላክ የሠርዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ምርኮአቸውን በመለስሁ ጊዜ በይሁዳ አገር በከተሞችዋ፤ የጽድቅ ማደሪያ ሆይ፤ የቅድስና ተራራ ሆይ፤ እግዚአብሔር ይባርክህ የሚልን ነገር እንደ ገና ይናገራሉ።

24 በይሁዳ ከተሞችና በአገሩ ሁሉ ከገበሬዎችና መንጋን ይዘው ከሚዞሩ ጋር የሚኖሩ ሰዎች ይገኛሉ።

- 25 የደከመችውን ነፍስ አርክቻለሁና፤ ያዘነችውንም ነፍስ ሁሉ አጥግቤአለሁና።
- 26 ከዚህም በኋላ ነቃሁ ተመለከትሁም፤ እንቅልፌም ጣፋጭ ሆነልኝ።
- 27 የእስራኤልን ቤትና የይሁዳን ቤት በሰው ዘርና በእንስሳ ዘር የምዘራበት ዘመን፤ እነሆ፤ ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር።
- 28 እንዲህም ይሆናል፤ አፈርሳቸውና ከፉ አድርግባቸው ዘንድ እንደ ተጋሁባቸው፤ እንዲሁ እሠራቸውና እተከላቸው ዘንድ እተጋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።
- 29 በዚያ ዘመን ሰው ዳግመኛ እንዲህ አይልም። አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ፤
- 30 ነገር ግን ሰው ሁሉ በገዛ በደሉ ይሞታል፤ መራራውን የወይን ፍሬ የሚበላ ሁሉ ጥርሶቹ ይጠርሳሉ።
- 31 እነሆ፤ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ቃል ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር፤
- 32 ከግብጽ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት ያለ ቃል ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑምና፤ እኔም ቸል አልኋቸው፤ ይላል እግዚአብሔር።
- 33 ከእነዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ፤ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል።
- 34 እያንዳንዱ ሰው ባልንጀራውን፤ እያንዳንዱም ወንድሙን። እግዚአብሔርን እወቅ ብሎ አያስተምርም፤ ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና፤ ይላል እግዚአብሔር። በደላቸውን እምራቸዋለሁና፤ ኃጢአታቸውንም ከእንግዲህ ወዲህ አላስብምና።
- 35 ስሙ የሠራዊት ጌታ የሚባል፤ ፀሐይን በቀን የጨረቃንና የከዋክብትን ሥርዓት በሌሊት ብርሃን አድርጎ የሚሰጥ፤ እንዲተምሙም የባሕርን ሞገዶች የሚያናውጥ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።
- 36 ይህ ሕግ ከፊቴ ቢወገድ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ በዚያን ጊዜ ደግሞ የእስራኤል ዘር በፊቴ ሕዝብ እንዳይሆን ለዘላለም ይቀራል።
- 37 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሰማይ በላይ ቢከነዳ፤ የምድርም መሠረት በታች ቢመረመር፤ በዚያን ጊዜ ስላደረጉት ነገር ሁሉ የእስራኤልን ዘር ሁሉ እጥላለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።
- 38 ከሐናንኤል ግንብ ጀምሮ እስከ ማዕዘኑ በር ድረስ ከተማ ለእግዚአብሔር የሚሠራበት ዘመን፤ እነሆ፤ ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር።
- 39 የተለካበትም ገመድ ወደ ጋሬብ ኮረብታ በቀጥታ ወደ ፊት ይሄዳል፤ ወደ ጎዳም ይዞራል።
- 40 የሬሳም ሸለቆ ሁሉ የአመድም እርሻ ሁሉ እስከ ቄድሮን ወንዝ ድረስ በምሥራቅ በኩል እስካለው እስከ ፈረስ በር ማዕዘን ድረስ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሆናል፤ ከእንግዲህም ወዲህ ለዘላለም አይነቀልም አይፈርስምም።